

Ικμπάλ

Φραντσέσκο Ντ' Αντάμο

Συλλογή
κύκνοι

ΕΡΕΥΣΙΜΟΝΟ

Ικμπάλ

ένα παιδί
ενάντια
στην
παιδική
εργασία

Μετάφραση
Βασιλική Νίκα

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΥΣΑΝ
www.pa.us.gr

B' Ομάδα

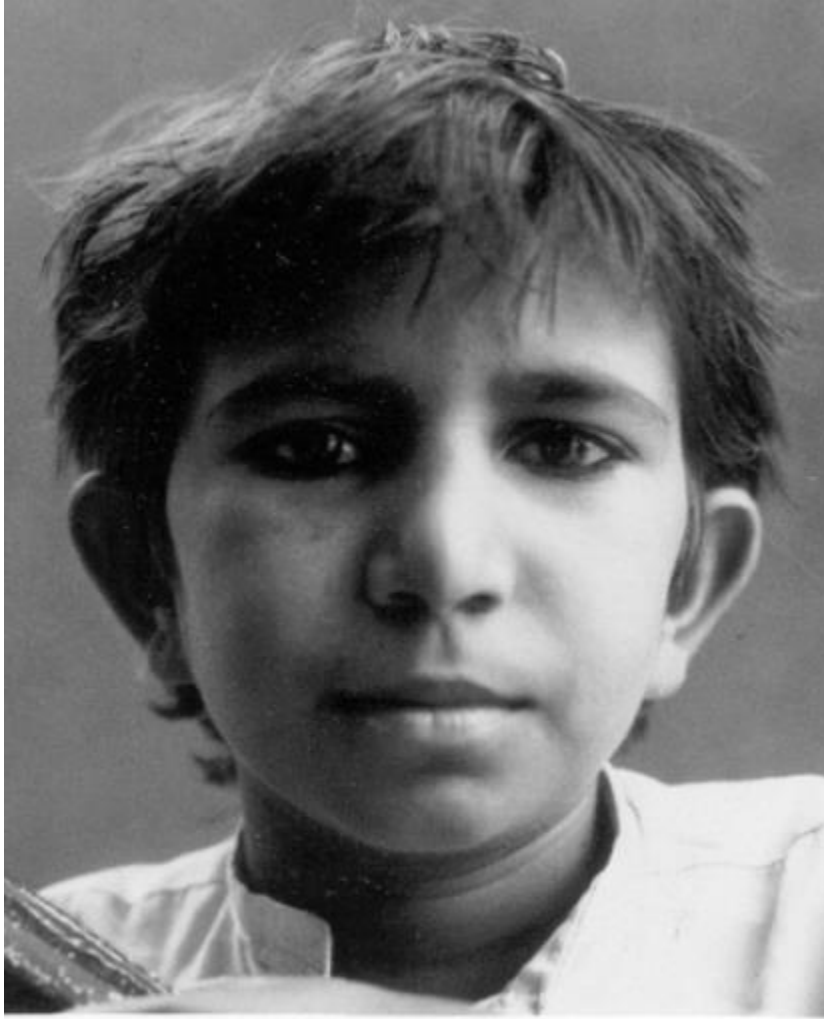
- 1. α)** Να σκιαγραφήσεις την προσωπικότητα του μικρού ήρωα Ικμπάλ Μασί, έτσι όπως την γνώρισες μέσα από τις σελίδες του βιβλίου σου. Πόσο εύκολο πιστεύεις ότι είναι ένα μικρό παιδί να υψώσει το ανάστημά του απέναντι σε ένα οργανωμένο κύκλωμα; Τι ήταν αυτό που έδωσε δύναμη στον Ικμπάλ;

Ο Ικμπάλ Μασί, ήταν ένα παιδί από το Πακιστάν που έγινε σύμβολο της κατάχρησης της παιδικής εργασίας στον αναπτυσσόμενο κόσμο. Όταν ήταν τεσσάρων ετών, οι γονείς του τον έδωσαν σε ένα έμπορο χαλιών, για να μπορέσουν να δανειστούν 600 ρούπιες. Για έξι χρόνια δούλεψε 12 ώρες την ημέρα, μαζί με άλλα παιδιά, αλυσοδεμένος για να μη δραπετεύσει. Σε ηλικία 10 ετών, το έσκασε και πήγε στην αστυνομία, η οποία δωροδοκήθηκε και αναγκάστηκε να δουλεύσει πάλι σκλάβος στην ταπητουργία. Όμως λίγους μήνες μετά κατάφερε να ξαναδραπετεύσει και κατέφυγε στο Απελευθερωτικό Μέτωπο του Πακιστάν για την Εκμετάλλευση της Παιδικής Εργασίας. Ο Ικμπάλ υποστήριξε τα δικαιώματα των παιδιών σε όλο το κόσμο. Χιλιάδες παιδιά ελευθερώθηκαν από τον δεσμό της δουλείας χάρη σε αυτόν. Ο Ικμπάλ δολοφονήθηκε στις 16 Απριλίου 1995, ανήμερα του Πάσχα, μετά από ένα ταξίδι στην Αμερική, σε ηλικία 12 ετών, πιθανόν από τη «μαφία των χαλιών».

Κατά τη γνώμη μου, ένα τόσο μικρό παιδί, είναι δύσκολο να υψώσει το ανάστημά του απέναντι σε ένα οργανωμένο κύκλωμα, διότι η δύναμη που κατείχε μπροστά στο οργανωμένο κύκλωμα ήταν μηδαμινή και σχεδόν ανύπαρκτη. Παρά την ηλικία του, όμως, δεν τα παράτησε, στάθηκε στα πόδια του, πάλεψε για την ελευθερία του, αλλά και για την ελευθερία πολλών χιλιάδων παιδιών ακόμη και τα κατάφερε. Δυστυχώς, όμως, δεν πρόλαβε να χαρεί τη ζωή του, γιατί δολοφονήθηκε σε ηλικία 12 ετών, πιθανόν από τη «μαφία των χαλιών». Ο Ικμπάλ, δολοφονήθηκε επειδή αρνήθηκε να ζει σαν σκλάβος και επειδή πίστευε πως τα παιδιά έπρεπε να είναι ελεύθερα. Η γενναιότητα αυτή που έδειξε, οι συνειδήσεις που ξύπνησε και το κίνημα κατά της παιδικής εργασίας, ενόχλησε και απείλησε όσους ευνοούνταν από την ύπαρξη

εκατομμυρίων παιδιών-σκλάβων και για το λόγο αυτό τον δολοφόνησαν.

Αυτό που έδωσε δύναμη στον Ικμπάλ, ήταν πιστεύω, η συμπαράσταση και η βοήθεια που έλαβε από τα υπόλοιπα παιδιά μαζί με τα οποία ήταν φυλακισμένος. Παρόλο που στην αρχή ήταν έντονος ο δισταγμός των υπολοίπων παιδιών, στη συνέχεια εμπιστεύτηκαν τον Ικμπάλ και πίστεψαν σε αυτόν. Πίστεψαν ότι θα μπορούσε να τα ελευθερώσει και έπειτα να επιστρέψουν στις οικογένειές τους, όπου εκεί θα μπορούσαν να ζήσουν ευτυχισμένα, θα μπορούσαν να ζήσουν τη ζωή που ήθελαν. Η αλήθεια είναι, πως ίσως τη δύναμη να μην την πήρε μόνο από τα παιδιά..., αυτό που πραγματικά πιστεύω πως έδωσε δύναμη στον Ικμπάλ, ήταν ο ίδιος του ο εαυτός...Εάν ο ίδιος δεν είχε τόσο μεγάλη θέληση, εάν ο ίδιος δεν ήταν σίγουρος και έτοιμος για κάτι τέτοιο, θεωρώ πως δε θα είχε γίνει τίποτα, τα παιδιά θα συνέχιζαν να ζουν σκλαβωμένα μέχρι τον θάνατό τους. Ο Ικμπάλ πίστεψε στον εαυτό του, πίστεψε ότι θα κατάφερνε να ελευθερώσει τον εαυτό του και χιλιάδες παιδιά ακόμα, γι' αυτό και τα κατάφερε. Ήταν σίγουρος γι' αυτό που ήθελε και είχε μεγάλη θέληση και ωριμότητα και γι' αυτό δεν τα παράτησε την πρώτη φορά όταν προσπάθησε να καταγγείλει τα αφεντικά του στη αστυνομία, όμως εκείνη δωροδοκήθηκε και έτσι τον έπιασαν και τον αιχμαλώτισαν πάλι. Εκείνος, αντί να τα παρατήσει, τη δεύτερη φορά, άντλησε περισσότερη δύναμη και ξαναπροσπάθησε με επιτυχία αυτή τη φορά. Ο εαυτός του, σε συνδυασμό με τη συμπαράσταση και την εμπιστοσύνη των παιδιών, αποτέλεσαν τη δύναμή του.

Iqbal Masih

1994

β) Να επιλέξεις μια σκηνή από το βιβλίο που σε συγκίνησε ιδιαίτερα και να την παρουσιάσεις. Να την σχολιάσεις και να γράψεις για ποιο λόγο σε άγγιξε.

Μέσα στο βιβλίο, υπήρξαν πολλές σκηνές οι οποίες με συγκίνησαν και με έκαναν να σκεφτώ και να δω πολλά πράγματα διαφορετικά. Υπήρξε, όμως, μια σκηνή, η οποία με έκανε να σκεφτώ αρκετά και να προβληματιστώ. Αυτή η σκηνή, ήταν όταν ο Ικμπάλ κατέστρεψε το χαλί το οποίο είχε δουλέψει σκληρά για να κατασκευάσει, επειδή ήθελε να επαναστατήσει εναντίον του αφεντικού του. Έπειτα το αφεντικό του, ο Χουσεΐν Χαν, τον έβαλε στον Τάφο, που ήταν μια παλιά δεξαμενή θαμμένη κάτω από την αυλή του σπιτιού του, κλεισμένη με μία σιδερένια πόρτα, έτσι ώστε να μην μπορεί να

αποδράσει χωρίς φαγητό και νερό, για τιμωρία. Αυτό που με συγκίνησε, ήταν η συνέχεια, όπου τα υπόλοιπα παιδιά τα οποία εργάζονταν μαζί με τον Ικμπάλ, αποφάσισαν να κρατήσουν λίγο φαγητό και λίγο νερό από τα δικά τους και να του τα προσφέρουν, έτσι ώστε να μπορέσει να επιβιώσει. Αυτό το σκέφτηκε η Φατίμα και έπειτα τα υπόλοιπα παιδιά συμφώνησαν, με ποιο διστακτικό τον Καρίμ, τον οποίο τον είχε βάλει ο Χουσεΐν Χαν να επιτηρεί τα υπόλοιπα παιδιά. Ήταν μια πολύ δύσκολη αποστολή, η οποία έπρεπε να εκτελεστεί χωρίς να καταλάβει τίποτα ο Χουσεΐν Χαν και η γυναίκα του.

Παρόλη τη δυσκολία της αποστολής, τα παιδιά δεν έκαναν πίσω, βοήθησαν τον Ικμπάλ, ρισκάροντας να μπουν και αυτά στον Τάφο. Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, μέσα από αυτό, πόσο νοιάζονταν ο ένας για τον άλλο και πόσο πολύ είχαν συνδεθεί μεταξύ τους αυτά τα παιδιά. Ήταν σαν μία μεγάλη οικογένεια, ενωμένα και αψηφούσαν κάθε κίνδυνο, προκειμένου να βοηθήσουν το ένα το άλλο. Μπορεί τον Ικμπάλ να τον ήξεραν λιγότερο, διότι δεν είχε περάσει και τόσος πολύς καιρός από τότε που είχε φτάσει στο σπίτι του Χουσεΐν Χαν και είχε αρχίσει να δουλεύει μαζί με τα άλλα παιδιά, όμως, τον είχαν νιώσει ήδη σαν οικογένειά τους και γι' αυτό τον βοήθησαν να επιβιώσει.

Αυτή ήταν, η σκηνή που με συγκίνησε περισσότερο, γιατί μας δείχνει πως παρά τις αντίξοες συνθήκες που αναγκάζονταν να δουλεύουν, τα παιδιά δεν νοιάζονταν το καθένα για τον εαυτό του και μόνο, αλλά νοιάζονταν και το ένα για το άλλο αφού πλέον είχαν γίνει όλα μαζί μια οικογένεια.